

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **I. A.**, bez státní příslušnosti (země původu Palestinská samospráva), t. č. bytem PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí, zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 7, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.12.2009 č. j. OAM-396/LE-PA03-PA03-R2-2008, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení **ve výši 9.272,- Kč**, z toho 8.640,- Kč k rukám Mgr. Farida Alizeye, advokáta se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Stodolní 7, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Česká republika **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 31.12.2009 č.j. OAM-396/LE-PA03-PA03-R2-2008 žalované Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen ČR) rozhodlo o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalovaný podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 23.7.2008, o které rozhodl žalovaný tak, že řízení o této žádosti zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu, jelikož shledal naplnění podmínek uvedených v § 10a písm. e) téhož zákona. Toto rozhodnutí však Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 5.6.2009 č.j. 56Az 119/2008-43 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Poté žalovaný doplnil dokazování opakovanými pohovory s žalobcem a organizačními prohlášeními palestinského národního osvobozenického hnutí Fatah a dospěl k závěru, že v případě žalobce nejsou podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ust. § 12, § 13, § 14 ani doplňkové mezinárodní ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu.

Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které vytýkal žalovanému porušení ust. § 2, § 3, § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Žalobce má za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany stanovené v § 12 zákona o azylu, resp. minimálně zákonné podmínky pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 téhož zákona i podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Poukázal na to, že opakovaně před žalovaným uvedl, že vlast opustil z důvodu svého pronásledování hnutím Hamasu, protože byl věrným kádrem – členem mládežnické organizace hnutí Fatah, což doložil i písemnými doklady. Pokud žalovaný považuje jednání hnutí Hamas vůči žalobci za takové, které nelze považovat za pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu a opírá tuto úvahu o informace o zemi původu žalobce, pak tyto informace využil žalovaný nedostatečně, resp. jen ve prospěch svého záměru zamítnout jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobcovu žádost žalovaný také nedostatečně posoudil z hlediska ust. § 14 zákona o azylu, rovněž s ohledem na poměry v zemi původu žalobce a jeho pronásledování ze strany hnutí Hamasu. Žalobce má za to, že splňuje podmínky udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, neboť v případě návratu do vlasti s ohledem na tam panující poměry a pronásledování osoby žalobce by byla ohrožena jeho práva zakotvená v řadě mezinárodních dokumentů.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě žalobce ze dne 2.2.2010 uvedl, že vycházel především z vlastních tvrzení žalobce sdělených v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany, z nichž bylo zjištěno, že důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha o další setrvání v České republice, neboť se obává návratu do Palestiny kvůli možnému jednání příslušníků Hamasu. Žalovaný nesouhlasí s námitkami žalobce týkajícími se porušení správního řádu či zákona o azylu. Žádost žalobce posoudil s dostatečným množstvím informací o jeho zemi původu a v této souvislosti také odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost žalobce o udělení azylu, jeho výpověď a na samotné vydané napadené rozhodnutí, které žalovaný považuje v souladu s příslušnými právními předpisy, když

postupoval i procesně správným způsobem. Nedospěl však k závěru, že v případě žalobce je možno udělit mezinárodní ochranu ve smyslu ust. § 12, § 13, § 14 zákona o azylu ani udělit doplňkovou ochranu žalobci podle ust. § 14a a § 14b téhož zákona. Navrhoval proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 31.12.2009 č.j. OAM-396/LE-PA03-PA03-R2-2008 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Rozhodnutí žalovaného ze dne 31.12.2009 č.j. OAM-396/LE-PA03-PA03-R2-2008 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost podstatné části jeho odůvodnění.

Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že v této věci podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany formou pohovoru dne 23.7.2008, v němž na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, odpověděl to, že po opuštění pobytového střediska v roce 2007 se dostal s pomocí českého řidiče do Německa a vlakem jel do Norska, kde pobýval asi 4 měsíce v kempu pro cizince. Tam požádal o azyl, a protože se měl vrátit do České republiky, utekl do Švédska, kde byl asi 5 měsíců. Po té, kdy proběhlo azylové řízení, jej odvezli do České republiky. Podal žádost o mezinárodní ochranu, protože nevlastní žádné doklady o své totožnosti a chtěl by se tímto krokem zajistit. Chce žít v České republice a přivést sem i svou rodinu. Důvody, které uváděl v předchozím řízení, byly stejné, tj. neměl doklady pro pohyb v Palestině a jsou tam také problémy s Hamasem. Do vlastnoručně psaného prohlášení žalobce uvedl jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu nemožnost pohybu kvůli dokladům, přání být s rodinou a usadit se zde a pracovat, problémy se stranou Hamas, která nyní vládne v pásmu Gazy a její nenávisť vůči němu, protože za předchozí vlády byl v její straně. Žije v hraničním městě, kde se dělají tunely a o půlnoci přijedou Izraelci, kteří bombardují tunely, což je nutí, aby utekli z domu. Tyto důvody jsou stejné, které uváděl při první žádosti o azyl. Poté žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 24.7.2008 č.j. OAM-396/LE-PA03-PA03-2008, kterým řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu pro nepřípustnost žádosti žalobce podle § 10a písm. e) téhož zákona. K podané žalobě žalobce do tohoto rozhodnutí Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 5.6.2009 č.j. 56Az 119/2008-41 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Brně ze správního spisu žalovaného zjistil, že v předcházejícím řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany nebylo předmětem zkoumání, zda žalobce jako příslušník Fatahu může mít problémy s příslušníky Hamasu. Je to tedy nová skutečnost, kterou se měl žalovaný zabývat. Žalovaný byl zavázán, aby vyhodnotil v dalším řízení důkazy, které žalobce předložil soudu, a to průkaz pojištění vydaný palestinskou národní samosprávou a dvě organizační prohlášení mládežnické organizace hnutí Fatah. Za účelem vyhodnocení jejich pravosti měl žalovaný žalobce vyzvat k předložení originálů organizačních prohlášení, které by dle jeho tvrzení měl mít jeho bývalý právní zástupce. Z dalšího obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že kromě zpráv o zemi původu žalobce

obsahuje protokol o pohovoru s žalobcem ze dne 6.10.2009 a protokol o doplňujícím pohovoru konaném ve dnech 9.10. a 29.10.2009.

Z přípisu bývalého právního zástupce žalobce JUDr. Ing. Milana Mlezivy ze dne 13.10.2009 (č.l. 151 správního spisu) krajský soud zjistil, že zaslal na žádost žalovanému listiny, a to organizační prohlášení včetně překladu a další organizační prohlášení. Na čl. 145 správního spisu je zažurnalizovaná fotokopie organizačního prohlášení a na čl. 146 téhož správního spisu je jeho překlad, z něhož vyplývá obsah arabsky psaného prohlášení, že Mládežnická organizace hnutí Fatah, provincie Rafah – prohlašuje, že bratr E.S. M. A. D. je držitelem dočasného průkazu vydaného palestinskou národní samosprávou s č. X, je aktivním a věrným kádrem mládežnické organizace Fatah, pracoval v jejích různých výborech a je politicky pronásledován ze strany milice Hamasu, která se snaží ho zatknout. V případě jeho zadržení existuje vážné riziko ohrožení jeho života. Toto prohlášení mu bylo vydáno, aby se tímto mohl kdykoli prokázat. Pod tímto textem je uvedena Mládežnická organizace hnutí Fatah, tajemník M. A., otisk razítka a podpis M. A., Palestina, gubernie Rafah, telefon X. Na čl. 147 správního spisu je fotokopie arabsky psaného organizačního prohlášení a na čl. 148 je překlad tohoto organizačního prohlášení ve znění „Palestinské národní osvobozené hnutí Fatah, provincie Rafah prohlašuje, že bratr E. S. M. A. D. je držitelem dočasného průkazu (identifikační průkaz) č. 70020320, je z kádrů organizace v provincii Rafahu a je pronásledován ze strany milice Hamasu, která se ho snažila opakovaně zatknout, ale marně. V případě jeho zadržení existuje vážné riziko ohrožení jeho života. Toto prohlášení mu bylo vydáno na základě jeho bojového registru, aby se tímto mohl kdykoli prokázat“. Pod tím je uvedeno: „Vaší bratři provinční výbor v Rafahu, otisk razítka a nečitelný podpis“ a „Prohlašuji, že výše uvedená informace je pravdivá, Palestinská legislativní rada, poslanecký klub – Fatah, poslanec M. H., otisk kulatého razítka kanceláře poslance M. H. - Palestinská organizační rada, nečitelný podpis, Rafah – centrum města – tel. 082136172“. Číslo listu 149 správního spisu obsahuje fotokopii organizačního prohlášení v arabštině, jehož překlad je na čl. 152 správního spisu a text je stejný jako překlad na čl. 148. Z fotokopii arabsky psaných prohlášení na čl. 147 a čl. 149 krajský soud zjistil, že je na nich uvedeno datum 16.9.2008 ručně psané, které není uvedeno na překladu. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský soud zjistil, že výše citované listiny hodnotil žalovaný takto : „Z těchto prohlášení plyne, že jmenovaný „může mít potíže s Hamasem“. Správní orgán také nepovažuje dokumenty předložené k řízení bývalým zmocněncem jmenovaného za věrohodné, protože původní dokument oficiálně přeložený nemá žádné náležitosti originálu. Na něj byly dodatečně při dalším předložení doplněna razítka, podpis a datum, které je v zásadním rozporu s datem překladu dokumentu. Z tohoto zcela jednoznačně vyplývá, že vše bylo dodáno až dodatečně na neoriginální tiskopis“.

Náležitosti rozhodnutí správního orgánu jsou uvedeny v ust. § 68 správního řádu, jeho součástí je podle odst. 3 citovaného ustanovení i odůvodnění, v němž se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a

informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Je tedy odůvodnění rozhodnutí podstatnou a stejně důležitou součástí správního rozhodnutí, která bezprostředně souvisí s výrokovou částí a bez kterého by výroková část sama o sobě nemohla obstát. V daném případě je nesporné, že žalovanému na žádost byla předložena bývalým právním zástupcem žalobce výše citovaná organizační prohlášení včetně jejich překladu do českého jazyka. S ohledem na způsob, jakým žalovaný tyto listinné důkazy v odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotí, činí v této části dle názoru krajského soudu, jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost odůvodnění. Především totiž vůbec není jasné, co žalovaný míní „původním dokumentem oficiálně předloženým, který nemá žádné náležitosti originálu“. Žalovanému byla předložena dvě organizační prohlášení psaná v arabském jazyce ve fotokopiích a nikoliv originál, který správní spis neobsahuje. Za situace, kdy správní spis žádný originál potvrzení neobsahuje je zcela nelogické tvrdit, že na něj „byly dodatečně při dalším předložení doplněna razítka, podpis a datum, které je v zásadním rozporu s datem překladu dokumentu“. Jedná se tedy o vady řízení, pro kterou lze napadené rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., nicméně v této věci soud nařídil jednání, při němž se žalovanému za přítomnosti tlumočníka z jazyka arabského shora uvedené nedostatky vysvětlit nepodařilo.

Ze shora uvedených důvodů proto soud podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a podle odst. 4 téhož ustanovení mu věc vrátil k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí se bude muset žalovaný vypořádat s otázkou vyhodnocení předložených organizačních prohlášení o účasti žalobce v Palestinském národním osvobozeneckém hnutí Fatah a důsledcích z toho vyplývajících, ovšem tak aby jeho rozhodnutí bylo přezkoumatelné z hlediska srozumitelnosti i dostatku důvodů.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci náklady v celkové výši 9.272,- Kč, z čehož 632,- Kč činilo jízdné žalobce z Kostelce nad Orlicí do Ostravy a zpět a 8.640,- Kč náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu tří úkonů právní pomoci ve výši 2.100,- Kč a tří režijních paušálů ve výši 900,- Kč, tj. 7.200,- Kč plus 1.440,- Kč – 20% daň z přidané hodnoty (ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f/ a § 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 1. prosince 2011

JUDr. Petr Indráček
samosoudce